

Publicerad 2011-02-20 18:48 av Fenomena

tillochmed Din trappuppgång låter vackert när jag tänker på dig

Ord viskade i ett trappuppgång

En trappuppgång jag aldrig ska gå i

Igen

Varje steg tas med andakt

Memorerar ljudet av Mina fötter mot

Den gråa stenen

Önskar att jag hade kunnat memorera andra

Steg påväg mot dig

Och inte från dig

Jag förstod att du aldrig skulle leva till mitt bröllop

Men det hindrade mig inte från att be

Varje kväll

Du försökte trösta mig och lovade

Att vara med iallafall

Död eller levande

Här eller inte

Men det är inte samma sak

Det tror jag du vet

Jag talar till dig för första gången

Sedan du dog blev allt nytt

Även du blev som ny för mig

Jag vet att du var väntad där du är

Att ni har varandra igen som älskande

Att din vän väntade

det glädjer mig

Lova bara att vänta på mig

Jag saknar dig redan

Jag har hela livet kvar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fenomena med Poeter.se id #4269 innehar upphovsrätten